



Bayer Zsolt: Törpe Károlyi Mihályocskák (1. rész)

2021 március 13. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Az 1919-es kommunisták mai klónjai nem tudnak mást, csak hazudni

A magyarországi ellenzék a lényegét, gondolatvilágát, tehetségét – és leginkább lelki világát – tekintve tökéletes klónja az 1919-ben emigrációba kényszerült kommunistáknak, a Lenin-fiúknak.

Mályusz Elemér írta A vörös emigráció című remek kötetében az első világháború végéhez közeledtél, létezése legnagyobb tragédiájának küszöbén álló Magyarország társadalmi-politikai helyzetéről:

„Obskúrus újságírók, harcteret kerülő kalandorok, párt nélküli vezérek törtek elre. A dolgozók és a katonák milliói közül senki sem rokonszenvezett velük, nem állottak mögöttük a tömegek; ezek ösztönszerűleg idegenkedtek tőlük. Céljukat így törekvéseik nyílt bevallásával soha el nem érheték volna. Csalárdsághoz kellett tehát folyamodniuk. A tömegek megtévesztése céljából kerestek egy férfit, akinek neve megejtően jó hangzású.

Így esett választásuk gróf Károlyi Mihályra, aki nemcsak elkápráztatta az embereket fejedelmi vagyonával, hanem mindenképpen alkalmasnak látszott a neki kiosztott szerep eljátszására. Tudták róla, hogy szellemileg erősen korlátolt, önálló ember, akinek élete dorbézolásokban és a kártyaasztal mellett zajlott le. [...] A tömegek félrevezetése végett takargatják hibáit és minden lehetséges alkalommal igyekeznek nimbuszba burkolni. Mesterséges népszerűséget szereznek neki azzal, hogy demokratikus érzelműnek, a nép barátjának hirdetik. A háború alatt elhíresztelik róla, hogy az entente (az antant – B. Zs.) vezető államférfiaival titkos, de annál szorosabb kapcsolatban van, s így egyedül az, aki a magyar nemzet életérdekeit biztosítani tudja. A nép nem szereti, hiszen semmit sem köszönhet neki, de nem is gyűlöli, mert a ravaszul, mesterségesen támasztott hírnév megzavarja ítéletében. A hatalomra törők pedig egyre tolják Károlyit maguk elé. Meghúzódnak mögötte és beszélgetik maguk helyett a gróft. Így elérik azt, hogy jelszavaik elterjednek azok körében is, akik különben bedugnák fülüket, ha tudnák, kiktől származnak azok.”

A helyzet ma ehhez hasonló – kicsiben. Világháború nincs, de van világválság, annak minden hátrányos következményével, s e mai obskúrus újságíróknak, harcteret kerülő kalandoroknak és minden egyéb kétes egzisztenciáknak s gazembereknek egy Károlyi Mihályuk sincsen, pedig vele igazán nincsen túl magasra téve a mérce. Ezeknek sok kicsi Károlyi Mihályocskája van csupán, akiket most a szemünk elé tett versenyzetnek meg éppen, ezzel is a demokrácia látszatát keltve az ordenáréan giccses és „lenyűgöző” látványszínházukban.

Mályusz így folytatja:

„Amikor orgyilkosok agyonlövik Tiszát, akinek erélyes keze kormányozta a háború alatt az országot, holttestét átlépve már könnyű feljutni a hatalomra törőknek a csúcsra.”

Itt még nem tartunk, és hitem szerint nem is fogunk soha, de a mostani törpe Károlyi Mihályocskák (s a mögöttük állók) eljártassák kicsiben s gondolatban ugyanezt. Közülük a legkisszerűbb s éppen ezért legocsmányabb figura például „felcsúti perekről” álmodozik, a hatalomátvétel után „három nappal” letartóztatott emberekről. Felmerül a kérdés: miért kellene három napot várni? Hát akkor már miért nem azonnal? És miért nem vallják be, hogy ÁVO-t is szeretnék, s a Terror Háza Múzeumot szívük szerint azonnal átalakítanák újra, visszaadva neki eredeti funkcióját? Nézzük ezeket a törpéket, s halljuk Virág elvtársat A tanúból:

„Ahol nem vagyunk mi, ott az ellenség. Mutasson nekem egyetlen embert ebben a tetves országban, akire ha kell, öt perc alatt nem bizonyítom rá, hogy bűnös! Magára is, magamra is, mindenkire! Aki mibennünk nem bíz, az önmagában sem bíz. Aki mibennünk nem bíz, az a mi fényes jövőnkben sem bíz. És aki a mi boldog, fényes jövőnkben nem bíz, az áruló. Akinek pedig valami vaj van a fején, hadd szarjon be egy kicsit a Szocialista Szellem Vasútján!”

És a kedvenc párbeszédem is kihallatszik a Párbeszéd hátsó szobáiból:

„Pelikán József: Mit mondott az ügyvéd?

Pelikán lánya: Azt mondta, hogy majd mindent megtesz.

Pelikán József: Mennyit kapok?

Pelikán lánya: Hát az attól függ, mert lehet, hogy csak pénzbírság, de lehet, hogy a legsúlyosabb, hát szóval halál. Tetszik tudni, az a kérdés, hogy apukával példát akarnak-e statuálni.

Pelikán József: Micsoda? Halál?

Pelikán lánya: A statuálás a lényeg, mert aszerint kapja apuka a büntetést.

Pelikán József: Szép dolog. Mit mondott még az ügyvéd?

Pelikán lánya: Azt mondta, hogy majd ne tessék csodálkozni, ha ? a tárgyaláson igen súlyos büntetést kér.

Pelikán József: Kicsoda? A véd?ügyvéd?

Pelikán lánya: Igen, mert ha apuka kulák volna, azokból most sok van, de mert apuka párttag, ? meg párton kívüli, hát szóval szocialista jog, meg minden.

Pelikán József: Mi van a szocialista joggal? Gondolkozz csak!

Pelikán lánya: Hát a statuálás a lényeg. És hogy ne tessék idegeskedni.”

És akkor még a repül?gépek felszállásának betiltásáról nem is beszéltünk. Hiába, tényleg mindenki magából indul ki. És azokat a bizonyos felszálló repül?ket Kosztolányi Dezs? írta meg legszebben az Édes Anna nyitójelenetében, nem csoda, hogy az elvtársak ezt a részt egyszer?en kicenzúrázták a regényb?l, bár ha belegondolunk, hogy Lukács György még magát Kosztolányi Dezs?t akarta kicenzúrázni a magyar irodalomból, akkor egész jól jártunk:

„Kun Béla repül?gépen menekült az országból.

Délután – úgy öt óra felé – a Hungária-szállóban székel? szovjet-ház körül fölrebbent egy repül?gép, átrepült a Dunán, a Várhegyen, s merész kanyarodással a Vérmez? felé tartott.

A gépet maga a népbiztos vezette.

Alacsonyan szállt, alig húsz méter magasságban, úgy hogy arcát is látni lehetett.

Sápadt volt, borotvátlan, mint rendesen. Vigyorgott az alatt álló polgárookra, s vásott kajánsággal, csúfondárosan még búcsút is intett egyeseknek.

Zserbókat vitt, melyekkel teletömte puffadozó zsebeit, aztán ékszereket, grófnék, bárónék, kegyes, jótékony hölgyek drágaköveit, templomi kelyheket, sok más egyéb kincseket.

Karjairól vastag aranyláncok lógtak.

Egyik ilyen aranylánc, mikor az aeroplán magasba lendült, s elt?nt az ég messzeségében, le is pottyant a Vérmez? kell?s közepére, és ott egy öreges úr, régi krisztinai polgár, adóhivatalnok a Várban, a Szentháromság téren, valami Patz nevezet? – Patz Károly József – meg is találta.

Legalább a Krisztinában ezt beszélték.”

Sápadt volt, borotvátlan, mint rendesen... Mai reinkarnációja szintúgy, de legalább három milliméteresre szabja a borostáját...

Visszatérve Mályusz Elemér remekéhez, így ír a rablókról:

„Néhány hónap alatt bebizonyították teljes tehetségtelenségüket, vezet? szerepre való alkalmatlanságukat. Nem tudták, mihez kezdjenek, hogyan oldják meg azokat a nagy felel?sséggel járó problémákat, amelyeket egy nemzet és állam vezetése vet fel. Perfid könnyelm?ségüket hallatlan cinizmussal be is vallották bukásuk után az emigrációban. A Károlyi-kormány egyik pillére, a munkáspárti Kunfi miniszter mondotta: »Jobb- és baloldalastul, kommunisták csakúgy, mint szociáldemokraták szamarak voltunk ahhoz, miképpen kell és lehet elkormányozni egy országot. Formuláinkkal, eltanult és sokszor rendesen át sem gondolt tanulmányainkkal nekimentünk az életnek, és jaj volt neki, ha nem akart belegyömöszöl?dni formuláinkba, vagy hamarosan kicsúszott bel?lük.« (Az Ember, 1920. ápr. 18.)”

Most mondják meg ?szintén, nem hátborzongatóan ismer?s szavak? Hát nem pontosan ez hangzott el akkor és ott, a Balaton partján, ugyanezzel a lebilincsel? perfid cinizmussal:

„Amit meg lehetett csinálni az elmúlt egy hónapban, azt megtettük. Amit az azt megelőz? hónapokban titokban meg lehetett csinálni úgy, hogy nehogy a választási kampány utolsó heteiben el?kerüljenek olyan papírok, hogy mire készülünk, azt megtettük. Nincsen sok választás. Azért nincsen, mert elkürtük. Nem kicsit, nagyon. Európában ilyen böszmeséget még ország nem csinált, mint amit mi csináltunk. Meg lehet magyarázni. Nyilvánvalóan végighazudtuk az utolsó másfél-két évet. Teljesen világos volt, hogy amit mondunk, az nem igaz.”

Nos: teljesen világos volt, hogy amit mondanak, az nem igaz. Ezeknek ez az egyetlen helytálló és igaz politikai credójuk. Ebb?l élnek immáron száz éve. Nézzük csak, manapság hogyan.

(Folytatjuk)

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

**Ajánló**